

Czwartek, 8 lipca 2010 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje niedawne uaktualnienie (dokonane w lutym 2010 r.) wykazu UE niepożądanych osób fizycznych i prawnych posiadających powiązania z reżimem Mugabe; podkreśla, że te środki ograniczające są wymierzone wyłącznie przeciw częściom składowym reżimu Zimbabwe i w żaden sposób nie dotkną ogółu obywateli Zimbabwe;

9. podkreśla znaczenie dialogu między Unią Europejską a Zimbabwe i z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w tym kierunku;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich i państw kandydujących, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i zarazem wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, rządów i parlamentom Zimbabwe i Republiki Południowej Afryki, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego UE-AKP, instytucjom Unii Afrykańskiej, w tym Parlamentowi Panafrykańskiemu, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu SADC, rotacyjnemu przewodniczącemu procesu Kimberley (Izrael) oraz sekretarzowi generalnemu Wspólnoty Narodów.

Wenezuela, w szczególności sprawa Marii Lourdes Afiuni

P7_TA(2010)0289

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie Wenezueli, w szczególności w sprawie Marii Lourdes Afiuni

(2011/C 351 E/20)

Parlament Europejski,

— uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Wenezueli, a w szczególności rezolucje z dnia 11 lutego 2010 r., 7 maja 2009 r., 23 października 2008 r. oraz 24 maja 2007 r.,

— uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że podział i niezależność władz stanowią podstawę każdego demokratycznego państwa konstytucyjnego,
- B. mając na uwadze, że w dniu 10 grudnia 2009 r. Maria Lourdes Afiuni, „sędzia kontrolny” w Caracas, działając zgodnie z prawem wenezuelskim i opinią grupy roboczej ONZ ds. arbitralnego aresztowania, udzieliła warunkowego zwolnienia (pod rygorystycznymi warunkami, m.in. przy zatrzymaniu paszportu) Eligioowi Cedeño, który jest przetrzymywany w areszcie przed rozprawą sądową od lutego 2007 r.,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z prawem wenezuelskim areszt przed rozprawą sądową ogranicza się do dwóch lat oraz że sędzia Afiuni, wydając przedmiotowe postanowienie, podtrzymała prawa człowieka chronione na mocy prawa wenezuelskiego i międzynarodowego,
- D. mając na uwadze, że sędzię Afiuni natychmiast i bez postawienia zarzutów przed sądem aresztowali urzędnicy DISIP (dyrekcji wywiadu i prewencji), a 12 grudnia 2009 r. przeniesiono ją do INOF (Instituto Nacional de Orientación Femenina) – najbliższej strzeżonego więzienia, w którym wciąż jest przetrzymywana po ponad sześciu miesiącach w warunkach nadal zagrażających jej integralności fizycznej i psychicznej, gdyż do 24 uwięzionych z nią osób zostało skazanych przez nią za przestępstwa takie jak zabójstwa, przemyt narkotyków i porwania; od czasu zatrzymania stała się ona celem zniewag, pogroźek, słownych i fizycznych ataków oraz zamachów na jej życie,
- E. mając na uwadze, że w dniu 11 grudnia 2009 r. prezydent Hugo Chávez w przemówieniu wyemitowanym w telewizji nazwał ją bandytką, zwracając się do prokuratora generalnego o zastosowanie najwyższego wymiaru kary, a nawet nalegając na Zgromadzenie Narodowe, żeby przyjęło nową ustawę zaostrażającą wyroki za postępowanie tego rodzaju, która miałyby być stosowana wstecz,

Czwartek, 8 lipca 2010 r.

- F. mając na uwadze, że art. 26 konstytucji wenezuelskiej stwierdza, że sądownictwo powinno być autonomiczne i niezależne oraz że prezydent Republiki Wenezueli ma gwarantować niezależność sądownictwa,
- G. mając na uwadze, że w związku z twierdzeniami prezydenta skierowanymi przeciwko sędzi Afuni oskarżono ją o nadużycie władzy, korupcję, współudział i pomoc w ucieczce oraz że mimo wykazania przez śledczego, że nie otrzymała pieniędzy, a zatem brak jest dowodów na korupcję, wciąż pozostaje ona w więzieniu,
- H. mając na uwadze, że sprawa sędzi Afuni spowodowała wydanie szeregu sprawozdań, rezolucji i oświadczeń potępiających władze wenezuelskie oraz wyrażających solidarność, jako że prawnicy i pracownicy wymiaru sprawiedliwości z całego świata, organizacje pozarządowe takie jak Amnesty International i Human Rights Watch oraz Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka wyrazili zaniepokojenie jej sytuacją i stwierdzili, że została uwięziona za swoją uczciwość i walkę o niezależność sądownictwa, zaś Międzyamerykańska Komisja Praw Człowieka zażądała zastosowania środków tymczasowych w celu zapewnienia jej osobistego bezpieczeństwa,
- I. mając na uwadze, że sprawa sędzi Afuni nie jest odosobnionym atakiem władz politycznych na sądownictwo, skoro niektórych sędziów zdymisjonowano, a inni postanowili opuścić kraj,
- J. mając na uwadze, że również w innych dziedzinach demokracja w Wenezueli ulega pogorszeniu, w szczególności w odniesieniu do wolności prasy, w tym Internetu, która to prasa jest stale atakowana przez rząd i przeciwko której podjęto wiele działań, m.in. zamykanie gazet, rozgłośni radiowych, stron internetowych i kanałów telewizyjnych,
- K. mając na uwadze, że wolność mediów ma podstawowe znaczenie dla demokracji i przestrzegania podstawowych wolności z uwagi na zasadniczą rolę mediów w zagwarantowaniu swobody wyrażania poglądów i idei, należytnym poszanowaniu praw mniejszości, m.in. opozycyjnych grup politycznych, oraz przyczynianiu się do skutecznego włączania jednostek do procesów demokratycznych, co umożliwia odbyte wolnych i uczciwych wyborów,
- L. mając na uwadze, że w związku z wyborami parlamentarnymi, które mają się odbyć 26 września 2010 r., Narodowa Rada Wyborcza na wniosek rządu zmieniła granice okręgów wyborczych dla wyborów 167 członków Zgromadzenia Narodowego, przy czym zmiany te dotyczą do 80 % krajów rządzonych przez opozycję,
- M. mając na uwadze, że działania takie jak konfiskata i wywłaszczenie, dotyczące od 2005 r. ponad 760 przedsiębiorstw, a w niektórych przypadkach naruszające interesy UE, podważają podstawowe prawa socjalne i gospodarcze obywateli,
- N. mając na uwadze, że sytuacja polityczna w Wenezueli jest napięta, czego przejawem jest nękanie, groźenie, zastraszanie, oraz polityczne i kryminalne prześladowanie skierowane przeciwko opozycji demokratycznej, jej przedstawicielom, jej demokratycznie wybranym burmistrzom i gubernatorom, ruchowi studenckiemu, członkom armii i pracownikom wymiaru sprawiedliwości, przeciwnikom oficjalnej polityki Chaveza, dziennikarzom i mediom, co doprowadziło do uwięzienia wielu z nich z powodów politycznych,
1. wyraża ubolewanie z powodu ataków na niezawisłość wymiaru sprawiedliwości; wyraża zaniepokojenie aresztowaniem sędzi Marii Lourdes Afuni i uznaje je za naruszenie jej podstawowych praw osobistych i bardzo poważne zagrożenie dla niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, który jest podstawowym filarem praworządności;
  2. wzywa do uwolnienia sędzi Marii Lourdes Afuni oraz wzywa rząd Wenezueli do przestrzegania zasad praworządności, poprzez ułatwienie sprawiedliwego szybkiego procesu przy uwzględnieniu wszelkich niezbędnych gwarancji prawnych;
  3. wyraża zaniepokojenie warunkami aresztu, w którym przebywa sędzia Maria Lourdes Afuni, a które stanowią zagrożenie dla jej zdrowia fizycznego i psychicznego, i wzywa władze zakładu karnego do dokładnego i bezzwłocznego stosowania względem sędzi Afuni środków i zaleceń określonych przez Ogólnoamerykańską Komisję Praw Człowieka dnia 11 stycznia 2010 r.,

Czwartek, 8 lipca 2010 r.

4. potępia publiczne obraźliwe i uwłaczające oświadczenia wygłoszone przez prezydenta Republiki Wenezuelskiej nt. sędzi Afiuni, w których domaga się on maksymalnego wymiaru kary i zmiany przepisów, by umożliwić surowsze sankcjonowanie; wyraża przekonanie, że oświadczenia te wpływają na zaostrzenie warunków aresztu, w którym przetrzymywana jest sędzia Afiuni, i są atakiem na niezawisłość wymiaru sprawiedliwości ze strony prezydenta kraju, który winien być głównym gwarantem jego niezależności;
5. przypomina rządowi Boliwariańskiej Republiki Wenezueli o jego zobowiązaniu do poszanowania prawa do wolności wypowiedzi i wyrażania opinii, jak również wolności prasy i niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, zgodnie z postanowieniami konstytucji Wenezueli oraz poszczególnych międzynarodowych i regionalnych konwencji i kart, których Wenezuela jest sygnatariuszem; wyraża przekonanie, że wenezuelskie media powinny ukazywać różnorodność życia politycznego i społecznego w Wenezueli;
6. apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o zwrócenie się do władz wenezuelskich z petycją, w której zostaną wyrażone obawy UE w związku z poszanowaniem praw człowieka, demokracji i zasad praworządności w tym południowoamerykańskim kraju, a także zostaną stanowczo podtrzymane interesy i prawa własności obywateli i przedsiębiorstw z państw członkowskich UE;
7. przypomina, że zgodnie z Międzyamerykańską kartą demokratyczną Organizacji Państw Amerykańskich w demokracji, oprócz jasnego i prawowitego dojścia do władzy, popartego i uzyskanego w drodze wyborów, władza ta musi być również prawowicie sprawowana, przy poszanowaniu pluralizmu i przestrzeganiu ustalonych zasad postępowania, obowiązującej konstytucji, przepisów prawa i zasad praworządności będących gwarancją w pełni demokratycznego działania, które powinno koniecznie obejmować demokratyczne i pokojowe poszanowanie przeciwników politycznych, zwłaszcza jeżeli zostali oni wybrani głosami oddanymi przez wyborców;
8. w związku z wyborami parlamentarnymi w dniu 26 września 2010 r. wzywa rząd Wenezueli do poszanowania zasad demokracji, wolności wypowiedzi, zgromadzeń, zrzeszania się i wolnych wyborów, a także do zaproszenia Unii Europejskiej i organów międzynarodowych do obserwacji tych wyborów;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, zgromadzeniu parlamentarnemu EUROLAT oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich.

Korea Północna

P7_TA(2010)0290

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie Korei Północnej

(2011/C 351 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Półwyspu Koreańskiego,
- uwzględniając Kartę Organizacji Narodów Zjednoczonych, Powszechną deklarację praw człowieka, międzynarodowe paktory praw człowieka oraz inne instrumenty prawne w zakresie praw człowieka,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych pt. „Sytuacja w zakresie praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej” przyjętą dnia 25 marca 2010 r. i popartą przez państwa członkowskie UE, w której potępiono „regularne, powszechne, poważne naruszanie praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych” oraz „poważny, powszechny i regularny brak poszanowania praw człowieka” w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej,
- uwzględniając rezolucje nr 1718 (2006) oraz 1874 (2009) Rady Bezpieczeństwa ONZ,